

Europeiska unionens officiella tidning

L 232



Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiotredje årgången

2 september 2010

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 772/2010 av den 1 september 2010 om ändring av förordning (EG) nr 555/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 479/2008 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin vad gäller stödprogram, handel med tredjeländer, produktionskapacitet och kontroller inom vinsektorn** 1

Kommissionens förordning (EU) nr 773/2010 av den 1 september 2010 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 4

BESLUT

2010/475/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 30 augusti 2010 om ändring av beslut 2006/594/EG om fastställande av en vägledande fördelning per medlemsstat av åtagandebemyndiganden inom ramen för konvergensmålet för perioden 2007–2013 vad gäller ytterligare anslag till Tjeckien, Polen och Slovakien [delgivet med nr K(2010) 5817]**..... 6

Pris: 3 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

2010/476/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 30 augusti 2010 om ändring av beslut 2006/593/EG om fastställande av en vägledande fördelning per medlemsstat av åtagandebemyndiganden inom ramen för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning för perioden 2007–2013 vad gäller Tjeckien och Slovakien** [delgivet med nr K(2010) 5818] 11

2010/477/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 1 september 2010 om kriterier och metodstandarder för god miljöstatus i marina vatten** [delgivet med nr K(2010) 5956] ⁽¹⁾ 14



⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstifningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 772/2010

av den 1 september 2010

om ändring av förordning (EG) nr 555/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 479/2008 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin vad gäller stödprogram, handel med tredjeländer, produktionskapacitet och kontroller inom vinsektorn

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾, särskilt artikel 103za jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 4 första stycket punkt d i kommissionens förordning (EG) nr 555/2008 av den 27 juni 2008 om tillämpningsföreskrifterna för rådets förordning (EG) nr 479/2008 om den gemensamma organisationen av marknaderna för vin när det gäller stödprogram, handel med tredjeländer, produktionskapacitet och kontroller inom vinsektorn⁽²⁾ föreskrivs att stödet för säljfrämjande och information om marknader i tredjeländer inte varar längre än tre år för en och samma mottagare i ett visst tredjeländ.
- (2) Mot bakgrund av den erfarenhet som vunnits under tillämpningen av dessa stödsatser är det nödvändigt att föreskriva högst två års förlängning, med hänsyn till att särdragen hos de säljfrämjande åtgärderna och informationen i tredjeländer till exempel leder till mer omfattande administrativa formaliteter på medlemsstats- och tredjelandsnivå.
- (3) I artikel 5.1 i förordning (EG) nr 555/2008 föreskrivs att medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om ansökningsförfarandet, som framför allt ska innehålla detaljerade bestämmelser om utvärdering av åtgärder som fått

stöd. Medlemsstaterna bör även åläggas att fastställa förfarandet för den eventuella förlängningen såväl som en förhandsutvärdering av åtgärderna som fått stöd.

- (4) I artikel 9.1 i förordning (EG) nr 555/2008 beskrivs den ekonomiska förvaltningen av omstrukturering och omställning av vingårdar, dock utan att särskilda bestämmelser som rör kontroll av åtgärderna fastställs. Åtgärderna för omstrukturering och omställning av vingårdar kan i vissa fall vara föremål för flera kontroller på plats utan att detta innebär en förbättring av de administrativa och finansiella kostnaderna.
- (5) I artikel 81 i förordning (EG) nr 555/2008 fastställs bestämmelser som endast rör övervakning av produktionskapaciteten. Trots att omstrukturering och omställning av vingårdar är nära sammankopplade med åtgärder som rör produktionskapaciteten omfattas dessa för närvarande inte av denna artikels tillämpning. För att förenkla kontrollsystemet är det nödvändigt att fastställa regler angående kontroll av åtgärderna för omstrukturering och omställning av vingårdar som liknar de nuvarande reglerna om åtgärder för produktionskapacitet.
- (6) För att förenkla kontrollen av åtgärderna för omstrukturering och omställning av vingårdar bör bestämmelser antas för att, utöver användning av grafiska verktyg, även tillåta användning av likvärdiga instrument som också gör det möjligt att identifiera, mäta och lokalisera skiftet.
- (7) Förordning (EG) nr 555/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket.

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 170, 30.6.2008, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 555/2008 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4 första stycket ska led d ersättas med följande:

”d) stödet för säljfrämjande och information inte varar längre än tre år för en och samma mottagare i ett visst tredje land; om nödvändigt kan det dock förnyas en gång för en period på högst två år,”

2. Artikel 5.1 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska fastställa ansökningsförfarandet och förfarandet för en eventuell förlängning enligt artikel 4 första stycket led d, som särskilt ska innehålla detaljerade bestämmelser om”

b) Led e ska ersättas med följande:

”e) föreskrifter för utvärdering av åtgärder som fått stöd. Vid förlängning enligt artikel 4 första stycket led d ska dessutom resultatet av åtgärder som fått stöd utvärderas före förlängningen.”

3. I artikel 9.1 ska första stycket ersättas med följande:

”Stödet ska betalas ut så snart det har fastställts att antingen en åtgärd eller alla åtgärder som omfattas av stödansökan har genomförts och kontrollerats på plats, beroende på vad medlemsstaten föreskrivit för förvaltning av åtgärden, enligt artikel 81 i denna förordning.”

4. Artikel 81 ska ersättas med följande:

”Artikel 81

Kontroller i samband med produktionskapacitet och åtgärder för omstrukturering och omställning

1. Medlemsstaterna ska använda vinodlingsregistret för att kontrollera efterlevnaden av bestämmelser om produktionskapacitet som fastställs i del II avdelning I kapitel III avsnitt IVa i förordning (EG) nr 1234/2007, inbegripet det tillfälliga förbudet mot nyplantering i enlighet med artikel 85g.1 i den förordningen såväl som bestämmelserna enligt artikel 103q i den förordningen om omstrukturering och omställning av vingårdar.

2. Vid beviljande av återplanteringsrätter enligt artikel 85i i förordning (EG) nr 1234/2007 ska arealerna systematiskt kontrolleras före och efter röjningen. Denna kontroll ska omfatta de vinarealer som återplanteringsrätter beviljas för.

Vid kontrollen före röjning ska det även kontrolleras att den berörda vinodlingen faktiskt existerar.

Kontrollen ska göras på plats. Om medlemsstaten förfogar över ett tillförlitligt och uppdaterat datoriserat vinodlingsregister kan kontrollen dock göras administrativt och kravet på kontroller på plats före röjning kan begränsas till 5 procent av ansökningarna på årsbasis för att bekräfta tillförlitligheten i systemet för administrativ kontroll. Om en sådan kontroll på plats visar på betydande oegentligheter eller avvikelser i en region eller en del av en region ska den behöriga myndigheten i lämplig omfattning öka antalet kontroller på plats under det aktuella året och året därefter.

3. Arealer för vilka röjningsbidrag ges ska systematiskt kontrolleras före och efter röjningen. Denna kontroll ska omfatta de vinarealer som blivit föremål för stödansökan.

Kontrollen före röjningen ska dessutom innefatta kontroll av att den aktuella vinodlingen faktiskt existerar, kontroll av arealen som fastställts enligt artikel 75 och kontroll av att vinodlingen har brukats korrekt.

Kontrollen ska göras på plats. Om medlemsstaten förfogar över ett grafiskt verktyg eller ett likvärdigt instrument som medger mätning av arealen enligt artikel 75 i det datoriserade vinodlingsregistret och tillförlitlig aktuell information om att skiftet brukats korrekt, får dock kontrollen genomföras administrativt och kravet på en kontroll på plats före röjning kan begränsas till 5 procent av ansökningarna för att bekräfta tillförlitligheten i systemet för administrativ kontroll. Om en sådan kontroll på plats visar på betydande oegentligheter eller avvikelser i en region eller en del av en region ska den behöriga myndigheten i lämplig omfattning öka antalet kontroller på plats under det aktuella året.

4. Kontroll av att röjningen faktiskt har ägt rum ska göras på plats. Om ett helt vinodlingsskifte röjs upp eller om fjärranalysen kan ske med en upplösning på 1 m² eller högre, får dock kontrollen göras med fjärranalys.

5. När det gäller arealer för vilka röjningsbidrag fås ska, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 tredje stycket och punkt 4, minst en av de två kontroller som anges i punkt 3 första stycket vara en kontroll på plats.

6. Arealer för vilka bidrag för omstrukturering och omställning av vinodlingar ges ska systematiskt kontrolleras före och efter det att åtgärderna har genomförts. Denna kontroll ska omfatta de vinarealer som blivit föremål för stödansökan.

Kontrollen före åtgärderna ska dessutom innefatta kontroll av att den aktuella vinodlingen faktiskt existerar, kontroll av arealen som fastställts enligt artikel 75 och utslutning av fall av normal förnyelse av vingårdar enligt definitionen i artikel 6.

Kontrollen som avses i det andra stycket ska göras på plats. Om medlemsstaten förfogar över ett grafiskt verktyg eller ett likvärdigt instrument som medger mätning av arealen enligt artikel 75 i det datoriserade vinodlingsregistret och tillförlitlig aktuell information om de planterade druvsorterna, får dock kontrollen genomföras administrativt, och kravet på kont-

roller på plats innan åtgärderna har genomförts kan följaktligen begränsas till 5 procent av ansökningarna för att bekräfta tillförlitligheten i systemet för administrativ kontroll. Om en sådan kontroll på plats visar på betydande oegentligheter eller avvikelser i en region eller en del av en region ska den behöriga myndigheten i lämplig omfattning öka antalet kontroller på plats under det aktuella året.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 september 2010.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 773/2010**av den 1 september 2010****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemen-
samma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr
2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt
och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av
resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan
kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena
vid import från tredje land för de produkter och de perioder
som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förord-
ning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här
förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 september 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 september 2010.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MK	41,0
	ZZ	41,0
0707 00 05	TR	141,2
	ZZ	141,2
0709 90 70	TR	126,2
	ZZ	126,2
0805 50 10	AR	107,0
	CL	159,0
	TR	153,5
	UY	75,6
	ZA	133,6
	ZZ	125,7
0806 10 10	BA	91,2
	EG	131,2
	IL	123,0
	TR	112,7
	ZA	147,0
	ZZ	121,0
0808 10 80	AR	92,9
	BR	69,6
	CL	103,2
	CN	65,6
	NZ	89,6
	US	95,6
	ZA	88,5
	ZZ	86,4
0808 20 50	AR	115,4
	CL	96,6
	CN	70,5
	TR	133,1
	ZA	100,4
	ZZ	103,2
0809 30	TR	143,9
	ZZ	143,9
0809 40 05	BA	53,2
	IL	161,0
	XS	52,3
	ZZ	88,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 30 augusti 2010

om ändring av beslut 2006/594/EG om fastställande av en vägledande fördelning per medlemsstat av åtagandebemyndiganden inom ramen för konvergensmålet för perioden 2007–2013 vad gäller ytterligare anslag till Tjeckien, Polen och Slovakien

[delgivet med nr K(2010) 5817]

(2010/475/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 ⁽¹⁾, särskilt artikel 18.2, och

av följande skäl:

- (1) Genom beslut 2006/594/EG ⁽²⁾, ändrat genom beslut 2007/191/EG ⁽³⁾, fastställde kommissionen en vägledande fördelning per medlemsstat av åtagandebemyndiganden inom ramen för konvergensmålet för perioden 2007–2013.
- (2) I enlighet med punkt 10 i bilaga II till förordning (EG) nr 1083/2006 fastställdes under 2010 att Tjeckiens, Polens och Slovakiens samlade BNP för åren 2007–2009 i vart och ett av länderna hade avvikit med mer än $\pm 5\%$ från den samlade BNP som beräknats enligt punkt 9 i bilaga II i samma förordning, även som en följd av förändringar i växelkurserna. De belopp som anslås till Tjeckien, Polen och Slovakien för perioden 2011–2013 bör därför anpassas.
- (3) I enlighet med punkterna 16 och 17 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁴⁾ antog kommissionen den 16 april 2010 ett meddelande om den tekniska justeringen av budgetramen för 2011 för att kompensera

för utvecklingen av BNI, inklusive justeringen av sammanhållningsmedel till medlemsstater med en avvikelse mellan uppskattad och faktisk BNP för perioden 2007–2009 ⁽⁵⁾, där den informerar om att det krävs en positiv justering med 237 045 801 euro för Tjeckien, 632 392 153 euro för Polen och 137 711 534 euro för Slovakien och att beloppen kommer att fördelas lika under 2011, 2012 och 2013.

- (4) För att fastställa de anslagna beloppen till de berörda medlemsstaterna måste man beakta den proportionella fördelningen mellan konvergensmålet och målet Regional konkurrenskraft och sysselsättning under programperioden 2007–2013 för var och en av de berörda medlemsstaterna och se till att medlen fördelas på effektivast möjliga sätt till de projekt som nu genomförs. Därför bör endast den del av den positiva justeringen som rör sammanhållningsmålet fördelas genom detta beslut.
- (5) Av effektivitetsskäl är det lämpligt att ersätta beloppen i raden med summor i tabell 2 i bilaga III till beslut 2006/594/EG för åren 2007–2010, eftersom beloppen för Bulgarien inte ingår.

- (6) Beslut 2006/594/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2006/594/EG ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ersättas med texten i bilaga I till det här beslutet.
2. Bilaga III ska ersättas med texten i bilaga II till det här beslutet.

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 243, 6.9.2006, s. 37.

⁽³⁾ EUT L 87, 28.3.2007, s. 18.

⁽⁴⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ KOM(2010) 160 slutlig.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 30 augusti 2010.

På kommissionens vägnar

Johannes HAHN

Ledamot av kommissionen

BILAGA 1

”BILAGA I

Vägledande fördelning per medlemsstat av åtagandebemyndiganden för regioner som är berättigade till stöd från strukturfonderna inom konvergensmålet för perioden 1 januari 2007–31 december 2013

(i euro)

Medlemsstat	TABELL 1 – Anslagsbelopp (2004 års prisnivå)							
	Stödberättigade regioner inom konvergensmålet	Tilläggsstöd enligt bilaga II till förordning (EG) nr 1083/2006 punkt						
		10	14	20	24	26	28	30
Bulgaria	3 863 601 178							
Česká republika	15 111 066 754	197 709 105						
Deutschland	10 360 473 669							166 582 500
Eesti	1 955 979 029				31 365 110			
Elláda	8 358 352 296							
España	17 283 774 067					1 396 500 000		
France	2 403 498 342			427 408 905				
Italia	17 993 716 405						825 930 000	
Latvija	2 586 694 732				53 886 609			
Lietuva	3 875 516 071				79 933 567			
Magyarország	12 622 187 455							
Malta	493 750 177							
Polska	38 507 171 321	359 874 111	880 349 050					
Portugal	15 143 387 819			58 206 001				
România	11 115 420 983							
Slovenija	2 401 302 729							
Slovensko	6 214 921 468	110 544 803						
United Kingdom	2 429 762 895							
Summa	172 720 577 390	668 128 019	880 349 050	485 614 906	165 185 286	1 396 500 000	825 930 000	166 582 500

Medlemsstat	TABELL 2 – Årlig fördelning av anslagsbelopp (2004 års prisnivå)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Bulgaria	300 892 058	431 830 557	576 458 082	595 526 527	625 067 349	653 446 232	680 380 373
Česká republika	1 993 246 617	2 050 979 461	2 106 089 584	2 162 632 571	2 283 395 438	2 332 343 673	2 380 088 515
Deutschland	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167
Eesti	229 977 253	245 929 572	262 982 602	281 212 290	300 982 256	322 136 118	344 124 048
Elláda	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328
España	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581
France	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321
Italia	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915
Latvija	308 012 292	330 054 158	353 328 505	376 808 997	400 322 218	424 084 983	447 970 188
Lietuva	528 903 377	525 252 930	525 724 448	549 071 072	581 530 171	606 085 051	638 882 589
Magyarország	1 838 275 243	1 749 371 409	1 634 208 005	1 659 921 561	1 847 533 517	1 913 391 641	1 979 486 079
Malta	81 152 175	73 854 132	68 610 286	61 225 559	61 225 559	68 610 286	79 072 180
Polska	5 686 360 306	5 705 409 032	5 720 681 799	5 535 346 918	5 679 612 617	5 699 319 089	5 720 664 721
Portugal	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260
România	782 254 110	1 123 289 385	1 498 844 810	1 773 286 696	1 875 412 911	1 979 406 577	2 082 926 494
Slovenija	423 258 365	397 135 571	370 643 430	343 781 942	316 551 106	288 950 923	260 981 392
Slovensko	939 878 406	896 645 972	845 960 417	765 136 058	845 313 158	910 570 647	1 121 961 613
United Kingdom	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985
Summa	24 090 437 759	24 507 979 736	24 941 759 525	25 082 177 748	25 795 173 857	26 176 572 777	26 714 765 749"

BILAGA II

"BILAGA III

Vägledande fördelning per medlemsstat av åtagandebemyndiganden för medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden inom konvergensmålet för perioden 1 januari 2007–31 december 2013

(i euro)

Medlemsstat	TABELL 1 – Anslagsbelopp (2004 års prisnivå)		
		Tilläggsstöd enligt bilaga II till förordning (EG) nr 1083/2006 punkt:	
		10	24
Bulgaria	2 009 650 238	179 937 056	16 157 785
Česká republika	7 809 984 551		
Eesti	1 000 465 639		
Elláda	3 280 399 675		
Kýpros/Kibris	193 005 267		
Latvija	1 331 962 318		27 759 767
Lietuva	1 987 693 262		41 177 899
Magyarország	7 570 173 505		
Malta	251 648 410		
Polska	19 512 850 811		
Portugal	2 715 031 963		
România	5 754 788 708		
Slovenija	1 235 595 457		
Slovensko	3 424 078 134		
Summa	58 077 327 938	179 937 056	85 095 451

(i euro)

Medlemsstat	TABELL 2 – Årlig fördelning av anslagsbelopp (2004 års prisnivå)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Bulgaria	161 567 407	227 036 657	299 350 419	308 884 642	323 655 053	337 844 495	351 311 565
Česká republika	1 032 973 476	1 061 839 898	1 089 394 960	1 117 666 453	1 144 441 732	1 169 574 794	1 194 093 238
Eesti	118 267 391	126 243 551	134 770 066	143 884 910	153 769 893	164 346 824	175 340 789
Elláda	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525
Kýpros/Kibris	52 598 692	42 866 160	33 133 627	23 401 096	13 668 564	13 668 564	13 668 564
Latvija	159 639 206	170 660 138	182 297 312	194 037 557	205 794 168	217 675 551	229 618 153
Lietuva	180 857 472	230 966 558	277 869 373	303 013 907	320 491 883	348 611 677	367 060 291
Magyarország	328 094 604	687 358 082	1 080 433 910	1 308 130 864	1 343 212 938	1 388 664 318	1 434 278 789
Malta	24 809 997	32 469 219	37 971 049	45 716 955	45 716 955	37 971 049	26 993 186
Polska	1 883 652 471	2 208 285 009	2 532 817 229	2 755 750 999	3 136 326 090	3 437 744 747	3 738 211 322
Portugal	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709
România	419 281 086	589 798 724	777 576 436	914 797 379	965 860 486	1 017 857 319	1 069 617 278
Slovenija	86 225 407	115 705 905	145 555 750	175 774 942	206 363 481	237 321 369	268 648 603
Slovensko	197 125 902	317 519 267	452 740 053	630 951 164	664 262 430	668 505 352	492 973 966
Summa	5 501 583 345	6 667 239 402	7 900 400 418	8 778 501 102	9 380 053 907	9 896 276 293	10 218 305 978"

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 30 augusti 2010

om ändring av beslut 2006/593/EG om fastställande av en vägledande fördelning per medlemsstat av åtagandebemyndiganden inom ramen för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning för perioden 2007–2013 vad gäller Tjeckien och Slovakien

[delgivet med nr K(2010) 5818]

(2010/476/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 ⁽¹⁾, särskilt artikel 18.2, och

av följande skäl:

- (1) Genom beslut 2006/593/EG ⁽²⁾ fastställde kommissionen en vägledande fördelning per medlemsstat av åtagandebemyndiganden inom ramen för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning för perioden 2007–2013.
- (2) I enlighet med punkt 10 i bilaga II till förordning (EG) nr 1083/2006 fastställdes under 2010 att Tjeckiens, Polens och Slovakiens samlade BNP för åren 2007–2009 i vart och ett av länderna hade avvikit med mer än $\pm 5\%$ från den samlade BNP som beräknats enligt punkt 9 i bilaga II i samma förordning, även som en följd av förändringar i växelkurserna. De belopp som anslås till Tjeckien och Slovakien för perioden 2011–2013 bör därför anpassas.
- (3) I enlighet med punkterna 16 och 17 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾ antog kommissionen den 16 april 2010 ett meddelande om den tekniska justeringen av budgetramen för 2011 för att kompensera för utvecklingen av BNI, inklusive justeringen av sammanhållningsmedel till medlemsstater med en avvikelse

mellan uppskattad och faktisk BNP för perioden 2007–2009 ⁽⁴⁾, där den informerar om att det krävs en positiv justering med 237 045 801 euro för Tjeckien och 137 711 534 euro för Slovakien och att beloppen kommer att fördelas lika under 2011, 2012 och 2013.

- (4) För att fastställa de anslagna beloppen till de berörda medlemsstaterna måste man beakta den proportionella fördelningen mellan konvergensmålet och målet regional konkurrenskraft och sysselsättning under programperioden 2007–2013 för var och en av de berörda medlemsstaterna och se till att medlen fördelas på effektivast möjliga sätt till de projekt som nu genomförs. Därför bör endast den del av den positiva justeringen som rör målet regional konkurrenskraft och sysselsättning fördelas genom detta beslut.
- (5) Beslut 2006/593/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till beslut 2006/593/EG ska ersättas med texten i bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 30 augusti 2010.

På kommissionens vägnar

Johannes HAHN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 243, 6.9.2006, s. 32.

⁽³⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ KOM(2010) 160 slutlig.

ANNEX

"ANNEX I

Vägledande fördelning per medlemsstat av åtagandebemyndiganden för regioner som är berättigade till stöd från strukturfonderna inom målet regional konkurrenskraft och sysselsättning för perioden 1 januari 2007–31 december 2013

(i euro)

TABELL 1 – Anslagsbelopp (2004 års prisnivå)									
Medlemsstat	Regioner som är stödberättigade enligt målet regional konkurrenskraft och sysselsättning	Tilläggsstöd enligt bilaga II till förordning (EG) nr 1083/2006 punkt							
		10	16	20	23	25	26	28	29
Belgique/België	1 264 522 294								
Česká republika	172 351 284	4 633 651	199 500 000						
Danmark	452 135 320								
Deutschland	8 273 934 718					74 812 500			
España	2 925 887 307						199 500 000		
France	9 000 763 163								99 750 000
Éire/Ireland	260 155 399								
Italia	4 539 667 937							209 475 000	
Luxembourg	44 796 164								
Nederland	1 472 879 499								
Österreich	761 883 269					149 625 000			
Portugal	435 196 895								
Slovensko	398 057 758	7 006 030							
Suomi/Finland	778 631 938			153 552 511					
Sverige	1 077 567 589			215 598 656	149 624 993				
United Kingdom	5 335 717 800								
Summa	37 194 148 334	11 639 681	199 500 000	369 151 167	149 624 993	224 437 500	199 500 000	209 475 000	99 750 000

Medlemsstat	TABELL 2 – Årlig fördelning av anslagsbelopp (2004 års prisnivå)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Belgique/België	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042
Česká republika	53 121 612	53 121 612	53 121 612	53 121 612	54 696 847	54 665 961	54 635 679
Danmark	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760
Deutschland	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174
España	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901
France	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309
Éire/Ireland	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057
Italia	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991
Luxembourg	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452
Nederland	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357
Österreich	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467
Portugal	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985
Slovensko	59 287 258	57 274 995	54 915 823	51 153 834	55 518 251	58 543 272	68 370 355
Suomi/Finland	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207
Sverige	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034
United Kingdom	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400
Summa	5 523 220 006	5 521 207 743	5 518 848 571	5 515 086 582	5 521 026 234	5 524 020 369	5 533 817 170"

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 september 2010

om kriterier och metodstandarder för god miljöstatus i marina vatten

[delgivet med nr K(2010) 5956]

(Text av betydelse för EES)

(2010/477/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.3, och

av följande skäl:

- (1) Kriterierna för uppnåendet av god miljöstatus är utgångspunkten för utvecklandet av samstämmiga synsätt under de förberedande faserna av marina strategier, som omfattar fastställande av vad som är god miljöstatus och fastställande av en allsidig uppsättning miljömål som ska utvecklas på ett samstämmigt och samordnat sätt inom ramen för kravet på regionalt samarbete.
- (2) Kommissionen har samrått med alla berörda parter, inbegripet regionala havskonventioner, särskilt rörande den vetenskapliga och tekniska bedömningen som tagits fram av de arbetsgrupper som har inrättats av Gemensamma forskningscentrumet (JRC) och av Internationella havsforskningsrådet (ICES) för att bidra till utvecklingen av kriterier och metodstandarder.
- (3) En viktig slutsats av detta vetenskapliga och tekniska arbete är att det finns ett betydande behov att ytterligare utveckla den vetenskapliga förståelsen när det gäller bedömning av god miljöstatus på ett samstämmigt och övergripande sätt för att stödja en ekosystembaserad förvaltning. Det behöver tas fram ett förbättrat vetenskapligt underlag, i synnerhet med hjälp av meddelandet *En europeisk strategi för havs- och sjöfartsforskning. Samstämmiga ramar inom det europeiska området för forskningsverksamhet för att främja en hållbar användning av oceaner och hav* ⁽²⁾ inom ramen för meddelandet *Europa 2020 En strategi för*

smart och hållbar tillväxt för alla ⁽³⁾ och i överensstämmelse med unionens övriga lagstiftning och politik. Det är också lämpligt att senare i processen införliva erfarenheterna från de inledande faserna på nationell och regional nivå för att utveckla de marina strategier som förtecknas i artikel 5.2 a i direktiv 2008/56/EG.

- (4) Det är därför lämpligt att kommissionen reviderar detta beslut inom ramen för artikel 25.3 i direktiv 2008/56/EG. Utöver revidering av kriterierna behövs också en vidareutveckling av metodstandarder. Detta bör ske i nära samordning med utvecklingen av övervakningsprogram. Denna revidering bör genomföras så snart som möjligt efter att den bedömning som krävs enligt artikel 12 i direktiv 2008/56/EG har slutförts, och i tid för att ge stöd för framgångsrik uppdatering av de marina strategierna 2018 enligt det som anges i artikel 17 i det direktivet, som ett ytterligare bidrag till adaptiv förvaltning. Detta stämmer överens med det faktum att fastställandet av god miljöstatus kan behöva anpassas över tiden, med tanke på de marina ekosystemens dynamiska karaktär, deras naturliga föränderlighet och det faktum att den belastning och påverkan de utsätts för kan variera beroende på hur mänsklig verksamhets olika mönster utvecklas och beroende på klimatförändringens inverkan.
- (5) Kriterierna för god miljöstatus bygger på befintliga skyldigheter och utveckling inom ramen för tillämplig unionslagstiftning, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽⁴⁾ som är tillämpligt på kustvattnen, rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar ⁽⁶⁾ och ett antal instrument som har tagits fram inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, med samtidigt beaktande, där det är lämpligt, av information och kunskap som erhållits och tillvägagångssätt som utvecklats inom ramen för regionala havskonventioner. Detta beslut bidrar till vidareutvecklingen av konceptet god miljöstatus i marina vatten, och stödjer därför när det gäller marina ekosystem processen med att revidera Europeiska unionens strategi för biologisk mångfald för tiden efter 2010 och Åtgärdsplanen för biologisk mångfald.

⁽¹⁾ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽²⁾ KOM(2008) 534 slutlig.

⁽³⁾ KOM(2010) 2020 slutlig.

⁽⁴⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽⁶⁾ EUT L 20, 26.1.2010, s. 7.

- (6) Enligt direktiv 2008/56/EG, som är miljöpelaren i den integrerade havspolitik, ska ekosystemansatsen tillämpas på förvaltningen av mänsklig verksamhet, omfattande alla sektorer som påverkar havsmiljön. Enligt grönboken om reformeringen av den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾ måste denna politik läggas upp så att den tillhandahåller de rätta instrumenten för att stödja ekosystemansatsen.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som har inrättats enligt artikel 25.1 i direktiv 2008/56/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilagan anges de kriterier som medlemsstaterna ska använda för att bedöma uppnåendet av god miljöstatus, tillsammans med hänvisningar till tillämpliga metodstandarder där sådana finns att tillgå.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 1 september 2010.

På kommissionens vägnar

Janez POTOČNIK

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ KOM(2009) 163 slutlig, s. 19.

BILAGA

KRITERIER OCH METODSTANDARDS FÖR GOD MILJÖSTATUS

DEL A

Allmänna villkor för tillämpning av kriterierna för god miljöstatus

1. Kriterierna för bedömning av i vilken grad god miljöstatus uppnås definieras och numreras i del B i förhållande till var och en av de elva deskriptorerna för god miljöstatus som anges i bilaga I till direktiv 2008/56/EG. Kriterierna kompletteras av en förteckning över tillhörande indikatorer som ska göra kriterierna operativa och möjliggöra framsteg. I del B åtföljs kriterierna av referenser till tillämpliga metodstandarder, där sådana finns att tillgå. För vissa kriterier och relaterade indikatorer identifieras behovet av vidareutveckling och tilläggsinformation. Detta ska tas upp i samband med översynen av detta beslut ⁽¹⁾. I denna del definieras de allmänna villkoren för tillämpningen av kriterier och relaterade indikatorer.
2. För de flesta av kriterierna behöver bedömningen och metoderna beakta, och, där så är lämpligt, baseras på tillämplig gällande EU-lagstiftning, i synnerhet direktiv 2000/60/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG ⁽²⁾, direktiv 92/43/EEG, direktiv 2009/147/EG och annan relevant EU-lagstiftning (inbegripet lagstiftningen inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, som rådets förordning (EG) nr 199/2008 ⁽³⁾), samtidigt som man beaktar rapporterna från de arbetsgrupper som inrättats av Gemensamma forskningscentrumet och Internationella havsforskningsrådet ⁽⁴⁾ och, där det är relevant, information och kunskap som erhållits och tillvägagångssätt som utvecklats inom ramen för de regionala havskonventionerna.
3. För att uppnå god miljöstatus krävs att all relevant mänsklig verksamhet är förenlig med kraven på att skydda och bevara havsmiljön och i enlighet med principen om hållbart utnyttjande av marina varor och tjänster av nuvarande och kommande generationer, enligt det som hänvisas till i artikel 1 i direktiv 2008/56/EG. Vid tillämpning av kriterierna för god miljöstatus behöver bedömning och övervakning riktas och åtgärder prioriteras i förhållande till hur betydande påverkan och hoten för marina ekosystem och deras beståndsdelar är. Det är dock viktigt att bedömningen också beaktar påverkans viktigaste kumulativa effekter och synergieffekter på det marina ekosystemet, som nämns i artikel 8.1 b ii i direktiv 2008/56/EG.
4. I ett antal fall, inte minst med tanke på förhållandet mellan informationsbehov och de berörda havsområdenas geografiska omfattning, kan det vara lämpligt att som första steg tillämpa vissa valda kriterier och tillhörande indikatorer för en övergripande kartläggning av miljötillståndet på en grövre skala, och först därefter identifiera fall och särskilda områden där graden av påverkan på och hoten mot miljöns egenskaper och/eller belastning från mänsklig verksamhet gör det nödvändigt med en mer detaljerad bedömning som inbegriper alla relevanta indikatorer kopplade till kriterierna.
5. Skalan för den tidsmässiga och rumsliga påverkan varierar betydligt beroende på typen av belastning och känsligheten hos ekosystemets berörda beståndsdelar. På grund av de olika kriteriernas och indikatorernas inneboende egenskaper kan man behöva tillämpa flera olika tidsskalor för att kunna registrera en rad olika processer. När en bedömning behöver inledas på en relativt liten rumslig skala för att vara ekologiskt sett meningsfull (t.ex. för att belastningar har lokal karaktär), kan det vara nödvändigt att skala upp bedömningar till en större skala som exempelvis delområdes-, delregions- och regionnivå.
6. Genom en kombinerad bedömning av belastningarnas skala, utbredning och intensitet samt av hur omfattande, sårbart och motståndskraftigt ekosystemets olika beståndsdelar är, inbegripet en kartläggning av dessa beståndsdelar, där så är möjligt, kan man identifiera områden där marina ekosystem har eller kan ha påverkats negativt. Detta är också en användbar utgångspunkt för en bedömning av hur stor den faktiska eller potentiella påverkan på marina ekosystemen är. Detta tillvägagångssätt, som beaktar riskbaserade synsätt, stödjer också valet av de lämpligaste indikatorerna kopplade till kriterierna för bedömning av framstegen mot god miljöstatus. Detta underlättar också utvecklandet av särskilda verktyg avsedda att ge stöd för ekosystembaserad förvaltning av mänskliga verksamheter som behövs för att uppnå god miljöstatus genom identifiering av källorna för belastning och påverkan, inklusive deras kumulativa effekter och synergieffekter. Till sådana verktyg hör geografiska skyddsåtgärder och åtgärderna i förteckningen i bilaga VI till direktiv 2008/56/EC, särskilt kontroller av rumslig och tidsmässig utbredning, såsom fysisk planering i havsområden.
7. Det finns en mångfald marina miljöförhållanden och en mångfald mänskliga aktiviteter som kan påverka miljön. I synnerhet finns det variationer mellan regioner och även inom marina regioner, delregioner och delområden. Därför kan tillämpligheten av specifika indikatorer som hör samman med kriterierna medföra att man bör överväga huruvida indikatorerna är ekologiskt relevanta i varje enskilt fall.

⁽¹⁾ Se skälen 3 och 4.

⁽²⁾ EUT L 348, 24.12.2008, s. 84.

⁽³⁾ EUT L 60, 5.3.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Se fotnot 2.

8. Medlemsstaterna måste överväga alla kriterier med tillhörande indikatorer som förtecknas i denna bilaga för att kunna identifiera vilka som ska användas för att fastställa god miljöstatus. Om en medlemsstat, mot bakgrund av den inledande bedömningen anser att ett eller flera av dessa kriterier inte är lämpliga, ska medlemsstaten, där så är befogat med tanke på samstämmighet och jämförbarhet mellan regioner och delregioner, förse kommissionen med en motivering i samband med den underrättelse som ska ske enligt artikel 9.2 i direktiv 2008/56/EG. I detta sammanhang är medlemsstaterna skyldiga att samarbeta regionalt enligt artiklarna 5 och 6 i direktiv 2008/56/EG, särskilt kravet att säkerställa att de marina strategiernas olika beståndsdelar är enhetliga och samordnade över den berörda marina regionen eller delregionen.
9. Det är viktigt att tillämpningen av kriterierna beaktar resultaten av den inledande bedömningen som krävs enligt artikel 8 och bilaga III till direktiv 2008/56/EG, och inte genomförs isolerat. Den inledande bedömningen är den huvudsakliga processen för identifiering av grundläggande egenskaper och förhållanden samt av de viktigaste belastningarna och påverkan på den marina miljön, med hänsyn till regelbundna uppdateringar och övervakningsprogram. Den första bedömningen ska ske inom den tidsfrist som anges i artikel 5.2 i direktiv 2008/56/EG på grundval av de vägledande förteckningarna över faktorer i bilaga III till det direktivet, och med beaktande av tillgängliga data, där sådana finns att tillgå. Under denna inledande period är det viktigt att notera att vissa kriterier och tillhörande indikatorer fortfarande är under utveckling.
10. Framsteg mot god miljöstatus sker i ett sammanhang där den marina miljön löpande är föremål för storskaliga förändringar. Klimatförändringen påverkar redan den marina miljön, inbegripet ekosystemens processer och funktioner. Medlemsstaterna ska, i samband med utvecklingen av sina marina strategier i förekommande fall specificera eventuella belägg för klimatförändringens påverkan. Adaptiv förvaltning baserad på ekosystemansatsen innefattar regelbunden uppdatering av fastställandet av god miljöstatus.

DEL B

Kriterier för god miljöstatus som är relevanta för deskriptorerna i bilaga I till direktiv 2008/56/EG

Deskriptor 1: Biologisk mångfald bevaras. Livsmiljöernas kvalitet och förekomst samt arternas fördelning och abundans överensstämmer med rådande geomorfologiska, geografiska och klimatiska villkor.

Bedömning behövs på flera ekologiska nivåer: ekosystem, livsmiljöer (inbegripet associerade samhällen, i betydelsen biotoper) och arter, och detta återspeglas i strukturen för detta avsnitt, med beaktande av punkt 2 i del A. För vissa aspekter av denna deskriptor krävs ytterligare vetenskapligt och tekniskt stöd ⁽⁵⁾. För att beakta deskriptorns ämnesmässigt omfattande definition är det med beaktande av bilaga III till direktiv 2008/56/EG nödvändigt att prioritera bland den biologiska mångfaldens faktorer på nivån arter, livsmiljöer och ekosystem. Då kan man identifiera de faktorer och områden som kan vara påverkade eller hotade, och även identifiera vilka indikatorer bland de valda kriterierna som är lämpliga för de berörda områdena och faktorerna ⁽⁶⁾. Den skyldighet till regionalt samarbete som anges i artiklarna 5 och 6 i direktiv 2008/56/EG är direkt relevant för valet av den biologiska mångfaldens faktorer inom regioner, delregioner och delområden och i förekommande fall för fastställandet av referensförhållanden enligt bilaga IV. Modellering med hjälp av ett geografiskt informationssystem kan utgöra en användbar bas för kartläggning av beståndsdelar i den biologiska mångfalden samt mänsklig verksamhet och belastningarna från den, förutsatt att eventuella ingående osäkerheter är föremål för tillbörlig bedömning och beskrivning när resultaten tillämpas. Denna typ av data är en förutsättning för ekosystembaserad förvaltning av mänskliga verksamheter och för utvecklandet av relaterade rumsliga verktyg ⁽⁷⁾.

Nivån för arter

För varje region, delregion eller delområde och med beaktande av de olika arterna och samhällena (t.ex. fytoplankton och zooplankton) som ingår i den vägledande förteckningen i tabell 1 i bilaga III till direktiv 2008/56/EG är det nödvändigt att fastställa en uppsättning relevanta arter och funktionella grupper med beaktande punkt 2 i del A. De tre kriterierna för bedömning av arter är deras utbredning, populationsstorlek och populationens tillstånd. Vad gäller populationens tillstånd behöver man i vissa fall även få information om populationens hälsa samt förhållandena mellan och inom populationer. Om den inledande bedömningen eller ny information som blir tillgänglig visar effekter på, och potentiella hot mot, vissa underarter eller populationer måste man göra en separat bedömning av dem. Bedömningen av arter kräver också en helhetsförståelse för livsmiljöernas utbredning, omfattning och tillstånd, i överensstämmelse med kraven enligt direktiv 92/43/EEG ⁽⁸⁾ och direktiv 2009/147/EG, för att säkerställa att livsmiljön är tillräckligt stor för att kunna bibehålla populationen. Dessutom måste man beakta alla risker för försämring eller förlust av sådana livsmiljöer. För den biologiska mångfalden på nivån för arter gäller följande tre kriterier och respektive tillhörande indikatorer för bedömning av framstegen mot god miljöstatus:

⁽⁵⁾ Se skälen 3 och 4.

⁽⁶⁾ Se punkterna 3–6 i del A.

⁽⁷⁾ Se punkt 6 i del A.

⁽⁸⁾ "Assessment, monitoring and reporting of conservation status – Preparing the 2001–2007 report under Article 17 of the Habitats Directive" (Bedömning, övervakning och rapportering av bevarandestatus – Utarbetande av rapport för 2001–2007 enligt artikel 17 i habitatdirektivet), 15 mars 2005, godkänd i habitatkommittén den 20 april 2005.

1.1 Arternas utbredning

- Utbredningsområde (1.1.1)
- Utbredningsmönster inom området, där detta är lämpligt (1.1.2)
- Areal som täcks av arterna (för sessila/bentiska arter) (1.1.3)

1.2 Populationens storlek

- Populationens abundans och/eller biomassa, enligt det som är lämpligt (1.2.1)

1.3 Populationens tillstånd

- Populationens demografiska egenskaper (t.ex. kroppsstorlek eller åldersstruktur, könkvot, reproduktionshastighet, överlevnads-/mortalitetshastighet) (1.3.1)
- Populationens genetiska struktur, där det är lämpligt (1.3.2)

Nivån för livsmiljö

I direktiv 2008/56/EG omfattar termen livsmiljö både de abiotiska egenskaperna och det associerade biologiska samhället, och båda dessa beståndsdelar hanteras tillsammans under termen biotop. För varje region, delregion eller delområde behöver en uppsättning livsmiljötyper listas på grundval av de olika livsmiljöer som anges i den vägledande förteckningen i tabell 1 i bilaga III och med beaktande av de instrument som anges i punkt 2 i del A. Dessa instrument syftar också på ett antal habitatkomplex (vilket innebär bedömning, där det är lämpligt, av sammansättning, utsträckning och relativa andelar av habitat inom sådana komplex) och till funktionella livsmiljöer (t.ex. områden för fortplantning, uppväxt och migrationsvägar). För bedömningen på nivån för livsmiljö krävs ytterligare insatser för en samstämmig klassificering av marina livsmiljöer, tillsammans med tillbörlig kartläggning och beaktande av variationer längs gradienten för avstånd från kusten och djup (t.ex. kust, sockel och djupt hav). De tre kriterierna för bedömning av livsmiljöer är deras utbredning, utsträckning och tillstånd (särskilt typiska arter och samhällens tillstånd). Dessa åtföljs av de indikatorer som hör samman med vart och ett av kriterierna. För bedömningen av en livsmiljös tillstånd krävs en helhetsförståelse av status för associerade samhällen och arter i överensstämmelse med kraven i direktiv 92/43/EEG⁽⁹⁾ och direktiv 2009/147/EG, och, där det är lämpligt, en bedömning av deras funktionella egenskaper.

1.4 Livsmiljöns utbredning

- Utbredningsområde (1.4.1)
- Utbredningsmönster (1.4.2)

1.5 Livsmiljöns utsträckning

- Livsmiljöns areal (1.5.1)
- Livsmiljöns volym, där det är relevant (1.5.2)

1.6 Livsmiljöns tillstånd

- Tillståndet för typiska arter och samhällen (1.6.1)
- Relativ abundans och/eller biomassa, enligt det som är lämpligt (1.6.2)
- Fysikaliska, hydrologiska och kemiska förhållanden (1.6.3)

Nivån för ekosystem

1.7 Ekosystemets struktur

- Sammansättning och beståndsdelarnas relativa andelar (livsmiljö och arter) (1.7.1)

Vid bedömning av ekosystemets processer och funktioner är det också grundläggande viktigt att beakta interaktioner mellan ekosystemets strukturella beståndsdelar för att få en övergripande uppfattning om god miljöstatus, med beaktande av bland annat artiklarna 1, 3.5 och 9.1 i direktiv 2008/56/EG. Det finns också andra funktionella aspekter som bedöms genom andra deskriptorer för god miljöstatus (såsom deskriptorerna 4 och 6) samt faktorer som konnektivitet och återhämningsförmåga, som också är viktiga för bedömningen av ekosystemets processer och funktioner.

⁽⁹⁾ Se fotnot 8.

Deskriptor 2: Främmande arter som har införts genom mänsklig verksamhet håller sig på nivåer som inte förändrar ekosystemen negativt.

Att identifiera och bedöma vägar och vektorer för hur främmande arter sprids till följd av mänsklig verksamhet är en förutsättning för att man ska kunna undvika att dessa arter når upp till nivåer där det uppstår skadlig påverkan på ekosystemen, och för lindrandet av eventuell påverkan. Vid den inledande bedömningen måste man beakta att införandet av främmande arter till följd av mänsklig verksamhet redan till vissa delar regleras på unionsnivå⁽¹⁰⁾ i syfte att bedöma och minimera dessa arters eventuella inverkan på akvatiska ekosystem, och att vissa främmande arter under lång tid har varit vanliga i vattenbruk och redan är föremål för särskilda tillståndsförfaranden enligt befintliga förordningar⁽¹¹⁾. Det finns fortfarande endast begränsade kunskaper om främmande arters inverkan på miljön. Det krävs ytterligare vetenskaplig och teknisk utveckling för att få fram potentiellt användbara indikatorer⁽¹²⁾, särskilt för påverkan från invasiva främmande arter (såsom index för biologisk förorening), och detta kvarstår som den främsta svårigheten för uppnåendet av god miljöstatus. Prioriteten rörande bedömning och övervakning⁽¹³⁾ hänför sig till tillståndskarakterisering, som är en förutsättning för bedömning av verkningarnas omfattning men som inte i sig är något belägg för att god miljöstatus har uppnåtts för denna deskriptor.

2.1 Fastställande av abundans och tillstånd för främmande arter, särskilt invasiva arter

- Trender för abundans, tidsmässig förekomst och rumsliga utbredning i naturen, särskilt invasiva främmande arter och särskilt i riskområden, i förhållande till de huvudsakliga vektorerna och spridningsvägarna för dessa arter (2.1.1)

2.2 Miljöpåverkan av invasiva främmande arter

- Kvoten mellan invasiva främmande arter och inhemska arter i vissa väl undersökta taxonomiska grupper (t.ex. fisk, makroalger, mollusker) som kan ge ett mått på förändringar av artsammansättningen (även andra än förflyttningen av inhemska arter) (2.2.1)
- Invasiva främmande arters inverkan på nivån för arter, livsmiljöer och ekosystem, där så är möjligt (2.2.2)

Deskriptor 3: Populationerna av alla kommersiellt utnyttjade fiskar och skaldjur håller sig inom säkra biologiska gränser och uppvisar en ålders- och storleksfördelning som vittnar om ett friskt bestånd.

Detta avsnitt gäller alla bestånd som omfattas av förordning (EG) nr 199/2008 (inom det geografiska område som omfattas av direktiv 2008/56/EG) och liknande skyldigheter enligt den gemensamma fiskeripolitiken. För dessa och för andra bestånd är förordningens tillämpning beroende av tillgängliga uppgifter (med beaktande av bestämmelserna om datainsamling i förordning (EG) nr 199/2008): de tillgängliga uppgifterna avgör vilka indikatorer som lämpligast kan användas. För denna deskriptor gäller följande tre kriterier och respektive tillhörande indikatorer för bedömning av förändringen mot god miljöstatus:

3.1 Nivå av påverkan från fiskeverksamhet

Primär indikator. Den primära indikatorn för belastningsnivån från fiskeverksamhet är följande:

- Fiskeridödlighet (F) (3.1.1)

För uppnåendet eller bibehållandet av god miljöstatus krävs att F-värdena är lika med eller lägre än F_{MSY} , dvs. den nivå som ger förutsättningarna att producera maximal hållbar avkastning (Maximum Sustainable Yield, MSY). Det betyder att vid blandfiske och där ekosysteminteraktioner är viktiga kan långsiktiga förvaltningsplaner medföra att vissa bestånd måste utnyttjas på lägre nivå än F_{MSY} för att inte överskrida F_{MSY} ⁽¹⁴⁾ för andra arter.

F uppskattas med hjälp av lämpliga analytiska bedömningar som grundar sig på fångstanalys per ålder eller per längd (som fångst ska räknas allt uttag från beståndet, inklusive alla former av utkast och orapporterad fångst) och stödjande information. Om det inte finns tillräckliga kunskaper om beståndets populationsdynamik för att genomföra simuleringar, kan man använda vetenskaplig uppskattning av F-värden associerade till kurvan för avkastning per rekrut (Y/R) i kombination med annan information om fiskets historiska utveckling eller populationsdynamiken för liknande bestånd.

⁽¹⁰⁾ Rådets förordning (EG) nr 708/2007 av den 11 juni 2007 om användning av främmande och lokalt frånvarande arter i vattenbruk (EUT L 168, 28.6.2007, s. 1).

⁽¹¹⁾ Se bilaga IV till förordning (EG) nr 708/2007.

⁽¹²⁾ Se skälen 3 och 4.

⁽¹³⁾ Se punkt 9 i del A.

⁽¹⁴⁾ Meddelande Att genomföra hållbarhet inom EU:s fiske genom maximal hållbar avkastning (KOM(2006) 360 slutlig).

Sekundära indikatorer (om det inte finns tillgång till analytiska bedömningar som ger värden för F):

- Kvoten mellan fångst och biomasseindex (nedan kallad *kvoten fångst/biomassa*) (3.1.2)

Värdet för den indikator som återspeglar F_{MSY} måste bestämmas genom vetenskaplig uppskattning efter analys av observerade historiska trender för indikatorn i kombination med annan information om fiskets historiska utveckling. Där det finns tillgång till uppskattningar som grundar sig på beståndets produktivitet kan den kvot fångst/biomassa som ger MSY användas som indikativ referens.

Som ett alternativ till kvoten fångst/biomassa kan man utarbeta sekundära indikatorer på grundval av någon annan lämplig och tillbörligen motiverad uppskattning för fiskedödlighet.

3.2 Beståndets reproduktiva kapacitet

Primär indikator. Den primära indikatorn för beståndets reproduktiva kapacitet är följande:

- Lekbeståndets biomassa (SSB) (3.2.1)

Denna uppskattas utifrån lämpliga analytiska bedömningar som grundar sig på fångstanalys per ålder eller per längd och på stödjande information.

Om det är möjligt att uppskatta SSB genom analytisk bedömning är referensvärdet som motsvarar full reproduktiv kapacitet SSB_{MSY} , dvs. den lekbeståndsbiomassa som kan uppnå MSY vid en fiskedödlighet lika med F_{MSY} . Alla observerade SSB -värden som är lika med eller större än SSB_{MSY} anses uppfylla detta kriterium.

Det krävs ytterligare forskning med tanke på att SSB som motsvarar MSY inte nödvändigtvis kan uppnås för alla bestånd samtidigt, till följd av tänkbara interaktioner mellan dem.

Om simuleringsmodeller inte kan användas för att få fram ett tillförlitligt värde för SSB_{MSY} , ska SSB_{pa} användas som referens för detta kriterium. SSB_{pa} är det minimivärde på SSB som innebär att det finns en hög sannolikhet att beståndet kan återuppbyggas under de rådande utnyttjandeförhållandena.

Sekundära indikatorer (om det inte finns tillgång till analytiska bedömningar som ger värden för SSB):

- Biomasseindex (3.2.2)

Biomasseindex kan användas om de kan tas fram för den andel av populationen som är könsmogen. Dessa index ska i dessa situationer användas när man genom vetenskaplig bedömning och detaljerad analys av indikatorns historiska trender i kombination med annan information om fiskets historiska utveckling kan fastställa att det finns en hög sannolikhet att beståndet kan förnya sig under de rådande utnyttjandeförhållandena.

3.3 Populationens ålders- och storleksfördelning

Primära indikatorer. Hälsosamma bestånd kännetecknas av att andelen äldre stora individer är hög. Indikatorer som baserar sig på relativ abundans för stora individer är följande:

- Andelen individer som är större än den genomsnittliga storleken för första könsmognad (3.3.1)
- Genomsnittlig maximilängd för alla arter som hittats vid undersökningar utförda av forskningsfartyg (3.3.2)
- 95 %-percentilen av fisklängdsfördelning som observerats i undersökningar utförda av forskningsfartyg (3.3.3)

Sekundär indikator:

- Storleken vid första könsmognad som kan vara tecken på omfattningen av oönskade genetiska effekter av utnyttjandet (3.3.4)

För de två indikatoruppsättningarna (andelen äldre individer och storleken vid första könsmognad) behövs expertbedömning för att fastställa huruvida det finns en hög sannolikhet att beståndets inneboende genetiska mångfald inte kommer att undermineras. Expertbedömningen ska genomföras som en analys av den tidsserie som finns att tillgå för indikatorn, tillsammans med all annan information om arternas biologi.

Deskriptor 4: Alla delar av de marina näringsvävarna, i den mån de är kända, förekommer i normal omfattning och mångfald på nivåer som är tillräckliga för att arternas långsiktiga bestånd ska kunna säkerställas och deras fulla reproduktiva kapacitet behållas.

Denna deskriptor gäller viktiga funktionella aspekter som energiflöden och näringsvävarnas struktur (storlek och abundans). Det krävs i detta skede ytterligare vetenskapligt och tekniskt stöd för vidareutveckling av kriterier och potentiellt användbara indikatorer som kan mäta förhållandena inom näringsväven⁽¹⁵⁾.

4.1 Produktivitet (produktion per mängd biomassa) för nyckelarter eller trofiska nyckelgrupper

För värderingen av energiflöden i näringsvävar krävs vidareutveckling av lämpliga indikatorer för bedömning av de främsta predator/bytes-processerna som återspeglar processernas bibehållna funktion för beståndsdelarna på lång sikt i den del av näringsväven där de finns, på grundval av erfarenheten i vissa delregioner för valda lämpliga arter (t.ex. däggdjur, sjöfåglar).

- Utveckling hos nyckelpredatorarter på grundval av deras produktion per mängd biomassa (produktivitet) (4.1.1)

4.2 Andelen av utvalda arter högst upp i näringsvävarna

För bedömning av näringsvävarnas struktur, storlek och beståndsdelarnas abundans finns ett behov att bedöma andelen av vissa utvalda arter högst upp i näringsvävarna. Indikatorerna behöver utvecklas ytterligare på grundval av erfarenheterna i vissa delregioner. För stora fiskar finns data att tillgå från fiskeriundersökningar.

- Stora fiskar (per vikt) (4.2.1)

4.3 Abundans/utbredning av trofiska nyckelgrupper/-arter

- Abundanstrender för funktionellt viktiga utvalda grupper/arter (4.3.1)

Det är nödvändigt att identifiera sådana ändringar i populationsstatus som potentiellt påverkar näringsvävens struktur. Det behövs närmare definition av detaljerade indikatorer med beaktande av deras betydelse för respektive näringsvävar, på grundval av lämpliga grupper/arter i en region, delregion eller delområde, inbegripet, i förekommande fall

- grupper med snabb omsättning (t.ex. fytoplankton, zooplankton, maneter, tvåskaliga blötdjur, kortlivade pelagiska fiskarter) som svarar snabbt mot ändringar i ekosystemet och kan användas som tidiga varningsindikatorer,
- grupper/arter som är målarter för mänsklig verksamhet eller som indirekt påverkas av den (särskilt bifångster och utkast av fångst),
- habitatsdefinierande grupper/arter,
- grupper/arter högst upp i näringsväven,
- anadroma och katadrona långdistansmigrerande arter,
- grupper/arter som är starkt bundna till specifika grupper/arter på en annan trofisk nivå.

Deskriptor 5: Eutrofiering framkallad av människan reduceras till ett minimum, särskilt dess negativa effekter, såsom minskad biologisk mångfald, försämrade ekosystem, skadliga algbloomningar och syrebrist i bottenvattnet.

Bedömningen av eutrofiering i marina vatten måste beakta bedömningen av kustvatten och vatten i övergångszon enligt direktiv 2000/60/EG (bilaga V, 1.2.3 och 1.2.4) och tillhörande vägledning⁽¹⁶⁾ på ett sätt som garanterar jämförbarhet, samtidigt som man beaktar den information och de kunskaper som erhålls och de metoder som utvecklats inom ramen för regionala havskonventioner. För en effektiv bedömning av eutrofiering kan man ta in riskbaserade överväganden som grundar sig på screening vid den inledande bedömningen⁽¹⁷⁾. Bedömningen måste kombinera information om näringsämnesnivåerna och vilka primära effekter och sekundära effekter som är ekologiskt relevanta⁽¹⁸⁾ med beaktande av relevanta tidsskalor. Eftersom näringsämneskoncentrationen har ett samband med utsläppen av näringsämnen från vattendrag i avrinningsområdet, är det särskilt viktigt att samarbeta med de kustlösa länderna med hjälp av fastställda samarbetsstrukturer enligt det som anges i artikel 6.2 tredje stycket i direktiv 2008/56/EG.

⁽¹⁵⁾ Se skälen 3 och 4.

⁽¹⁶⁾ Guidance Document on the Eutrophication Assessment in the Context of European Water Policies, Document n° 23 (Vägledning om bedömning av eutrofiering inom ramen för europeisk vattenpolitik, dokument nr 23). Europeiska kommissionen (2009). Se <http://circa.europa.eu/Public/irc/env/wfd/library>

⁽¹⁷⁾ Se punkterna 3–6 i del A.

⁽¹⁸⁾ Se punkt 7 i del A.

5.1 Näringsämnesnivåer

- Koncentrationen näringsämnen i vattenpelaren (5.1.1)
- Näringsämneskvoter (kisel, kväve och fosfor), där det är lämpligt (5.1.2)

5.2 Direkta effekter av tillförsel av näringsämnen

- Klorofyllkoncentrationen i vattenpelaren (5.2.1)
- Siktdjup i förhållande till ökning av mängden svävande alger, där så är relevant (5.2.2)
- Abundans av opportunistiska makroalger (5.2.3)
- Förändringar i den floristiska artsammansättningen såsom kvoten mellan diatomeer och flagellater, skiften från bentisk till pelagisk såväl som störande/giftiga algbloomningar (t.ex. cyanobakterier) orsakade av mänsklig verksamhet (5.2.4)

5.3 Indirekta effekter av tillförsel av näringsämnen

- Abundansen av perenna sjöväxter (t.ex. fukoider, ålgräs och Neptungräs) påverkas negativt av minskat siktdjup (5.3.1)
- Löst syre, dvs. ändringar till följd av ökad nedbrytning av organiskt material och det berörda områdets storlek (5.3.2)

Deskriptor 6: Havsbottens integritet håller sig på en nivå som innebär att ekosystemens struktur och funktioner kan tryggas och att i synnerhet de bentiska ekosystemen inte påverkas negativt.

Målet är att belastningar från mänsklig verksamhet på havsbotten inte hindrar ekosystemets beståndsdelar från att behålla den naturliga mångfalden, produktiviteten och de dynamiska ekologiska processerna, med beaktande av ekosystemens förmåga att återhämta sig. Bedömningsskalan för denna deskriptor kan vara särskilt utmanande på grund av att vissa bentiska ekosystem och flera typer av belastningar från mänsklig verksamhet har en ojämn geografisk utbredning. Efter en inledande screening av effekterna på och hoten mot den biologiska mångfaldens beståndsdelar och belastningen från mänsklig verksamhet behövs ytterligare bedömning och övervakning såväl som en anpassning av bedömningsresultaten från mindre till större skala där så är lämpligt omfattande delområden, delregioner och regioner ⁽¹⁹⁾.

6.1 Fysiska skador som berör substratets egenskaper

Förvaltningens främsta fråga gäller omfattningen av den mänskliga verksamhetens inverkan på havsbottenssubstratet som strukturerar de bentiska livsmiljöerna. Av de olika substrattyperna är de biogena substraten mest känsliga för fysikaliska störningar, samtidigt som de har en rad funktioner för bentiska livsmiljöer och samhällen.

- Typ, abundans, biomassa och areal för relevant biogeniskt substrat (6.1.1)
- Utsträckningen av havsbotten som avsevärt påverkas av mänsklig verksamhet, per substrattyp (6.1.2)

6.2 Det bentiska samhällets tillstånd

Det bentiska samhällets egenskaper såsom artsammansättning, storlekssammansättning och funktionella egenskaper utgör en viktig indikation på ekosystemets förmåga att fungera väl. Information om samhällens struktur och dynamik erhålls genom mätning av arternas mångfald, produktivitet (abundans eller biomassa), toleranta eller känsliga artsammansättningar och *taxocene dominance* (det att vissa större taxa är mer stresstoleranta än andra) och storlekssammansättning i ett samhälle (andelen små och stora individer).

- Förekomsten av särskilt känsliga och/eller toleranta arter (6.2.1)
- Multimetriska index för bedömning av bentiska samhällens tillstånd och funktionalitet, såsom arternas mångfald och rikedom, förhållandet mellan opportunistiska och känsliga arter (6.2.2)
- Andelen biomassa eller antal individer i makrobentos över en specificerad längd/storlek (6.2.3)
- Parametrar som beskriver egenskaperna (form, lutning och intercept) hos storleksspektrum för det bentiska samhället (6.2.4)

Deskriptor 7: En bestående förändring av de hydrografiska villkoren påverkar inte de marina ekosystemen på ett negativt sätt.

⁽¹⁹⁾ Se punkterna 3–6 i del A.

Bestående ändringar av de hydrografiska betingelserna till följd av mänsklig verksamhet kan t.ex. vara ändringar av tidvattenmönster, sediment- och sötvattentransport, strömmar och vågor, som leder till ändringar av de fysikaliska och kemiska egenskaper som anges i tabell 1 i bilaga III till direktiv 2008/56/EG. Sådana ändringar kan vara särskilt relevanta om de har potential att påverka marina ekosystem i en större skala, och bedömningen av dem kan resultera i tidig varning om eventuell inverkan på ekosystemet. För kustvatten fastställs i direktiv 2000/60/EG hydromorfologiska mål som måste bemötas genom åtgärder inom ramen för förvaltningsplaner för avrinningsområden. Bedömningen av aktiviteter måste göras fall för fall. Verktyg såsom bedömning av miljöverkningar, strategisk miljöbedömning och marin fysisk planering kan bidra till utvärdering och bedömning av omfattningen och kumulativa aspekter av verkningarna från sådana aktiviteter. Det är dock viktigt att säkerställa att de verktyg som används har de delar som är lämpliga för bedömning av potentiella verkningar på den marina miljön, inbegripet gränsöverskridande faktorer.

7.1 Rumslig karaktärisering av bestående ändringar

- Utsträckning av den areal som påverkas av permanenta ändringar (7.1.1)

7.2 Påverkan av bestående hydrografiska ändringar

- Rumslig utsträckning för livsmiljöer som påverkas av den bestående ändringen (7.2.1)
- Ändringar av livsmiljöer, särskilt ändringar av de ingående funktionerna (t.ex. områden för lek, uppväxt och födosöksområden och migrationsvägar för fiskar, fåglar och däggdjur) till följd av förändrade hydrografiska betingelser (7.2.2)

Deskriptor 8: Koncentrationen av främmande ämnen håller sig på nivåer som inte ger upphov till föroreningseffekter.

Koncentrationen föroreningar i den marina miljön och föroreningarnas verkningar ska bedömas med beaktande av effekterna på och hoten för ekosystemet ⁽²⁰⁾. När det gäller territorialvatten och kustvatten måste relevanta bestämmelser i direktiv 2000/60/EG övervägas för att säkerställa att genomförandet av de två rättsliga ramarna samordnas på tillbörligt sätt, också med beaktande av information och erfarenheter som erhålls från de regionala havskonventionerna och de strategier som utvecklats inom ramen för sådana konventioner. Medlemsstaterna ska, där så är relevant för havsmiljön, granska de ämnen eller grupper av ämnen som

- i) överskrider relevanta miljökvalitetsnormer enligt definitionen i artikel 2.35 och bilaga V i direktiv 2000/60/EG i kustvatten och territorialvatten som angränsar till den marina regionen eller delregionen, i vatten, sediment och biota, och/eller
- ii) förtecknas som prioriterade ämnen i bilaga X till direktiv 2008/60/EG och regleras ytterligare i direktiv 2008/105/EG och som släpps ut i den berörda marina regionen, delregionen eller delområdet, och/eller
- iii) är förorenande och vars totala utsläpp (spill och utsläpp) kan medföra betydande risker från tidigare eller nuvarande föroreningar för den marina miljön i den berörda marina regionen, delregionen eller delområdet, även till följd av akut förorening efter incidenter, exempelvis med farliga och skadliga ämnen.

Framstegen mot god miljöstatus beror på huruvida föroreningar kan elimineras stegvis, dvs. det att förekomsten av föroreningar i den marina miljön och deras biologiska verkningar hålls inom godtagbara gränser för att säkerställa att det inte finns betydande verkningar eller risker för den marina miljön.

8.1 Koncentrationen av föroreningar

- Koncentrationen av de förorenande ämnen som nämns ovan, uppmätt i relevant matris (biota, sediment eller vatten) med metoder som säkerställer jämförbarhet med bedömningarna enligt direktiv 2000/60/EG (8.1.1)

8.2 Verkningar av förorenande ämnen

- Nivåer av föroreningseffekter på de berörda delarna av ekosystemet, med beaktande av de valda biologiska processerna och taxonomiska grupper där ett orsak/verkansamband har konstaterats och behöver övervakas (8.2.1)
- Förekomst, källa (där så kan fastställas), omfattningen av betydande akuta föroreningshändelser (t.ex. utsläpp av olja eller oljeprodukter) och deras inverkan på den biota som påverkas fysiskt av en sådan händelse (8.2.2)

Deskriptor 9: Främmande ämnen i fisk och skaldjur avsedda som livsmedel överskrider inte de nivåer som fastställs i gemenskapslagstiftningen eller andra tillämpliga normer.

⁽²⁰⁾ Se punkterna 3 och 4 i del A.

I de olika regionerna eller delregionerna måste medlemsstaterna övervaka eventuell förekomst av ämnen för vilka högsta tillåtna nivå har fastställts på EU-nivå, regional eller nationell nivå för produkter avsedda som livsmedel, i åtliga vävnader (som muskelkött, lever, rom, kött och mjukdelar) från fisk, skaldjur, mollusker eller tagghudingar samt alger som har fångats eller skördats i naturen.

9.1 Nivåer, antal och frekvens av förorenande ämnen

- Faktiska uppmätta nivåer av förorenande ämnen och antal förorenande ämnen som överskrider de högsta tillåtna värdena (9.1.1)
- Frekvensen för överskridande av föreskrivna nivåer (9.1.2)

Deskriptor 10: Egenskaper hos och mängder av marint avfall förorsakar inga skador på kustmiljön och den marina miljön.

Utbredningen av avfall varierar avsevärt och detta måste beaktas i övervakningsprogrammen. Det är nödvändigt att identifiera den verksamhet som avfallet hör samman med och, där det är möjligt, avfallets ursprung. Det behövs fortfarande vidareutveckling av flera indikatorer, särskilt indikatorerna för biologiska effekter och mikropartiklar, samtidigt som det också behövs bättre bedömning av deras potentiella toxicitet ⁽²¹⁾.

10.1 Egenskaper hos avfall i marin miljö och kustmiljö

- Trender för mängden avfall som spolas upp på land och/eller deponeras längs kusten, inbegripet analys av avfallets sammansättning, rumsliga fördelning och, där det är möjligt, ursprung (10.1.1)
- Trender för mängden avfall i vattenkolumnen (inbegripet sådant avfall som flyter på ytan) och som deponeras på havsbotten, inbegripet analys av avfallets sammansättning, rumsliga fördelning och, där det är möjligt, ursprung (10.1.2)
- Trender för mängden, fördelning och, där så är möjligt, sammansättning av mikropartiklar (särskilt mikroskopiska plastpartiklar) (10.1.3)

10.2 Avfallets påverkan på marina organismer

- Trender för mängden och sammansättningen av avfall som förtärs av marina djur (t.ex. magsäcksanalys) (10.2.1)

Denna indikator behöver utvecklas vidare på grundval av erfarenheterna i vissa delregioner (t.ex. Nordsjön) och därefter anpassas för övriga regioner.

Deskriptor 11: Tillförsel av energi, inbegripet undervattensbuller, ligger på nivåer som inte påverkar den marina miljön på ett negativt sätt.

Tillsammans med undervattensbuller, en faktor som betonas genomgående i direktiv 2008/56/EG, har andra former av energitillförsel (t.ex. termisk energi, elektromagnetiska fält och ljus) potential att påverka delarna i marina ekosystem. Det krävs fortfarande ytterligare vetenskapliga och tekniska framsteg för vidareutveckling av kriterierna som hör samman med denna deskriptor ⁽²²⁾, inbegripet energitillförselns verkningar på marina organismer, relevanta buller- och frekvensnivåer (som i förekommande fall kan behöva anpassas till kravet på regionalt samarbete). I detta skede har man definierat de huvudsakliga alternativen för mätning av undervattensbuller som första prioritet när det gäller bedömning och övervakning ⁽²³⁾ men det behövs vidareutveckling av dessa, även när det gäller kartläggning. Antropogent buller kan vara kortvarigt (t.ex. impulser från seismiska mätningar och pålning av fundament för vindkraftparker och plattformar, såväl som explosioner) eller långvarigt (t.ex. kontinuerligt buller från muddring, sjöfart och energianläggningar) vilket påverkar organismerna på olika sätt. De flesta kommersiella aktiviteter som ger upphov till höga bullernivåer som påverkar relativt stora områden genomförs under reglerade förhållanden och kräver licens. Detta skapar möjligheten att samordna samstämmiga krav för mätning av starka impulslyd.

11.1 Fördelning över tid och plats för impulslyd på starka, låga och medel frekvenser

- Andelen dagar och deras fördelning inom ett kalenderår, över ytor med en bestämd areal och deras rumsliga fördelning, där antropogena ljudkällor överskrider nivåer som sannolikt leder till betydande effekter på havsorganismer uppmätta som ljudexponeringsnivå (uttryckt som dB re 1 $\mu\text{Pa}^2\cdot\text{s}$) eller som högsta ljudtrycksnivå (uttryckt som dB re 1 $\mu\text{Pa}_{\text{peak}}$) på en meter, uppmätt över frekvensbandet 10 Hz till 10 kHz (11.1.1)

11.2 Kontinuerliga lågfrekventa ljud

- Trender för omgivande bullernivå inom 1/3 oktavbanden 63 och 125 Hz (mittfrekvens) (re 1 μPa RMS, genomsnittlig bullernivå i dessa oktavband över ett år) uppmätt vid observationsstationer och/eller, om det är lämpligt, med användning av modeller (11.2.1)

⁽²¹⁾ Se skälen 3 och 4.

⁽²²⁾ Se skälen 3 och 4.

⁽²³⁾ Se punkt 9 i del A.

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>



Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV